

[Erik Hansen.]

ger af de mange bemyndigelseslove, som man ind imellem måske giver i for rigeligt omfang.

Om selve lovforslaget dette: da lovforslaget blev vedtaget som nævnt i juni 1967, var det radikale venstre det eneste parti, som undlod at stemme for denne lovgivning. Årsagen til fremkomsten af lovforslaget var jo i sin tid den, at tilskuddet for at friholde mejerisektorens produkter for virkningerne af momsens skulle være en slags smørelse for at få SF til at stemme for momsens. Så enkel er vel egentlig sagen, og jeg tror, denne historiske kendsgerning bør med nu, hvor loven skal ophæves.

Dengang som nu finder vi det ulogisk at friholde smør, fløde, mælk m.v. for momsvirkningen ved at stille midler til rådighed af statskassen og så lade andre fødevarer bære virkningen. Hvorfor skal der i grunden være dette skel, spurgte vi dengang og vil gerne gentage nu, hvorfor dette skel imellem brød, margarine, grønsager, mel, kød osv. på den ene side og mejeriprodukter på den anden?

Når vi ser på denne lovgivning, som altså har virket siden 1967, vil jeg gerne føje til, at den er for så vidt ikke blevet bedre af, at den er blevet ældre. Det er jo en kendt sag, at der inden for fællesmarkedslandene findes eksempler på, at momsens er differentieret med en lavere moms på landbrugsprodukter. Jeg nævner dette, fordi alle vel er opmærksom på, at der mellem SF — som jo er dem, der virkelig har paternitet til denne lov — og socialdemokratiet har været drøftelser i gang, og jeg følte også, at den socialdemokratiske ordfører her gav udtryk for, at sådanne drøftelser kunne man vente fortsat. Jeg vil gerne sige, at vel var vi i sin tid modstandere af denne lovgivning, men vi må endnu en gang understrege, at vi ikke er tilhængere af en differentiering af momsens; det radikale venstre er af flere grunde tilhænger af en såkaldt enhedsmoms, først og fremmest fordi den er lettest at administrere.

Fra mange sider af erhvervslivet fremhæves det — og ikke altid med urette — at der væltes alt for mange love og bestemmelser ned i hovedet på erhvervslivet, og at alt for mange af dem er for vanskelige at administrere. Selv om det radikale venstre ikke har lod eller del i vedtagelsen af denne lov,

der står for at blive ophævet, så føler vi alligevel, at vi må advare mod eventuelle tanker om til erstatning for denne lovgivning eventuelt at indføre en differencieret moms; det er ikke vanskeligt administrerbare love, der er behov for. Skulle man overveje andre former for kompensation, da to bemærkninger:

Når man i dag trækker frem de ca. 200 mill. kr., som lovforslaget koster, skal disse 200 mill. kr. nok stilles op i relation til statsbudgettet, der er på 50 milliarder kr. Hvis det er sådan, at der kan skabes ulighed i den sociale balance med 200 mill. kr., må der være noget galt med de 49,8 milliarder kr., der i forvejen er i statsbudgettet.

For det andet dette: en radikal indbydelse til alle partier om at stå sammen om en nøje gennemgang af sammenhængen mellem sociale og andre kompensationer og beskatningen har fundet opbakning her i tinget fra alle partiers side. Jeg tror, dette arbejde skal gøres, inden nye vilkårigheder føjes til dem, der som skrækeksempler er blevet trukket meget stærkt frem.

Med disse bemærkninger skal jeg oplyse, at det radikale venstre agter at stemme for lovens ophævelse.

Poul Dam: Det foreliggende lovforslag kræver en forklaring, og hidtil har vi, så vidt jeg kan se, ikke fået den. Tilskuddene til nedbringelse af forbrugerpriserne på mejeriprodukter blev indført i 1967 som et led i forliget mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti om momsens indførelse.

SF accepterede dengang, at en moms, der skulle kunne administreres, måtte omfatte alle varer i normal handel. Det gjorde vi, til trods for at vi måtte nære den dybeste bekymring over momsens fordyrelse af de fødevarer og andre nødvendige varer, som spiller en så stor rolle for den almindelige families forbrug.

Her kunne tilskuddene til mejeriprodukterne komme ind. De kunne, om end i begrænset grad, råde bod på nogle af de uheldige virkninger af momsens. De støttede forbruget af en varegruppe, der var af stor betydning for folkesundheden, og de var lette at administrere; derfor var det jo netop mejeriprodukterne, man tog frem.

Socialdemokratiet vidste dengang, at det var en enkelthed i momsforliget, som SF